

overhovedet skulle kunne virke. — Da Forslaget nu vil blive trykt omdeelt, skal jeg ikke i dette Øieblik opholde mig videre ved det egentlige Indhold deraf, men opbevare mine Øtringer derom til Sagens 1ste Behandling, hvis den fremmes, hvorimod jeg skal tillade mig at nævne Anledningen til, at jeg er fremkommen med dette Forslag. Allerede da den Lov, som udkom under 4de Marts 1857, forberedtes, blev det udtalt af det af Folkethinget da nedsatte Udvalg, at det var urigtigt, at Regeringen vedblev at bestyre den saakaldte almindelige Brandforsikkring for Landet, da dette ikke var nogen Stats sag, men at Foreningen maatte kunne styres af Vedkommende selv igjennem et Repræsentantskab, naar et saadant først var indrettet. Repræsentantskabet har nu siden 1857 virket i forskjellige Stikkeser, og der maa altsaa være indvundet saa stor Erfaring, at der fra Statens Side i ingen Henseende kan være nogen Risiko ved at overgive Styrelsen til det, saaledes at altsaa Brandforsikkringsforeningen kommer til at styre sine egne Anliggender under et saadant Tilshyn fra Statens Side, som findes fornødent, og som jeg antager altid bør finde Sted paa Grund af de store Interesser, der ere forbundne med denne Sag. I det samme Aar blev der ved Siden af den Lov, der udkom, og som jeg nys nævnte, behandlet et Lovudkast om Oprettelsen af private Brandforsikkringer, hvilket var indbragt af det daværende Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Æscherling) og mig selv, og dette Udcast blev ligeledes underkastet en Bedømmelse af et Udvalg, der udarbejdede et Forslag, som i mange Dele er gjenoptaget i det, her foreligger. I Aaret 1860 blev der dernæst af Regeringen forelagt et Forslag om udvidet Myndighed for Repræsentantskabet i den Forening, som forterer under og bestyres af Justitsministeriet. Dette Udcast kom ikke ud, men der foreligger et Forslag, udarbejdet som et Anhang til den Betænkning, der blev afgiven af det Udvalg, som da var nedsat, og som havde til Ørdsfører den nuværende Finansminister, lige-

som ogsaa den nuværende Formand i Folkethinget havde stor Indflydelse paa det nævnte Lovforslag. Det er en Combination af de af mig nys nævnte Forslag, som foreligger i det Udcast, jeg her fremlægger, kun med nogle enkelte Ændringer, der ikke findes i noget af de tidligere Lovforslag, men som ere opstillede af mig i Henshold til de Erfaringer, jeg har gjort om de Vanskeligheder, der ere at overvinde, for at andre private gjensidige Forsikkringsforeninger kunne virke ved Siden af Regeringens. — Uagtet der saavel fra de nævnte Udvalgs Side som ogsaa under Debatterne i Folkethinget ved de omhandlede Leiligheder som nævnt har været udtalt den Anskuelse, at det var rigtigt, baade at Justitsministeren ophørte med at bestyre den Brandforsikkring, for hvilken han staaer i Spidsen, og at indføre Lettelser med Hensyn til Dannelsen af betryggende private Brandforsikkringer for Bygninger paa Landet, har der dog optaarnet sig mange Vanskeligheder af forskjellig Art for det sidstnævnte Niemed. En af Hovedvanskelighederne ligger i § 12 i Forordningen af 29de Februar 1792, der indeholder den Fordring, at Ingen maa udmelde sig af denne Forening uden Panthavernes Samtykke eller ogsaa uden at producere Attest fra Pantebogen om, at der ikke have Panthavere. Denne Bestemmelse er i den Grad bleven brugt af opfindsomme Branddirecteurer, at det næsten er umuligt at oplyde den, og jeg skal under denne Sags videre Gang ved nogle Exempler tillade mig at oplyse dette, for at man kan gjøre sig en Idee om, hvilken Opfindsomhed saadanne gode Hoveder kunne udvikle, men jeg skal ikke nu indlade mig derpaa. En anden Hindring ligger i, at den Stempellov, som er udkommen under 19de Februar 1861, i høi Grad har forbyret de Documenter, der fordres ved Udmeldelsen, da Bekostningerne derved løbe op til en saadan Sum, at meget Faa af dem, der ere i Landets almindelige Brandforsikkring, kunne tænke paa at gaae ud deraf netop paa Grund af disse Bekostninger. Der skal Stempelpapir til Pante-